

[Holstein.]

ikke skulde risikere, at England traf Toldforanstaltninger, som i høj Grad vilde skade det danske Landbrug. Under 18,16-Perioden indførte England de første Toldsatser paa Smør og paa Æg, som ramte det danske Landbrug føleligt, og i Foraaret indførtes, saa vidt jeg ved, Told paa alt Korn undtagen Hvede, men med Mulighed for, at der ved nærmere Aftale mellem Dominions og England ogsaa kom Told paa Hvede, og endelig med Udsigt til en gennemgribende Bacon-Importregulering. Dette var Resultatet af den 18,16-Politik, som kostede det danske Landbrug saa mange Millioner i første Fase.

Det var Fasen før Ottawa: intet maatte foregribes her valutamæssigt, vi maa holde os mekanisk op til Sterlingen, ellers gaar det galt i Ottawa! Det gik galt længe før Ottawa. Og da vi saa endelig kom til Ottawa, hvortil Forventningerne var saa spændte her i Landet paa Grund af den højtærede Udenrigsministers gentagende Stillen i Udsigt, at naar vi blot holdt os nær ved Sterlingpariteten, vilde England stille sig forstaaende paa Ottawa overfor danske Eksport-Interesser, blev Resultatet, at vi fik skærpet de Toldsatser, som var indført, og som havde tynget saa haardt paa det danske Landbrug, fik skærpet dem over hele Linien, hvor det betyder noget for os.

Og saa nu? Ja, nu har vi ikke 18,16-Politikken mere, men nu har vi en lige saa kunstig Valutapolitik, og den hedder 19,29-Politikken. Den svarer til, at en Skomager sælger sine Støvler for 19 Kr. 50 Ø., saa er det ikke 20 Kr., det ser ud, som om det er billigere; det skal gøre Kunderne mere interesserede i at købe Støvler. Nu har vi altsaa 19,29-Politikken, og maa jeg spørge, om der er nogen som helst Antydning af Taknemmelighed i England for, at vi nu holder denne Politik, lige saa lidt som der var Antydning af Taknemmelighed for 18,16-Politikken. Hele denne Valutapolitik i begge dens Faser har, som sagt, kostet det danske Landbrug Millioner, og den er en af Hovedaarsagerne til, at Landbruget ikke alene ikke er rentabelt, men at det er en Underskudsforretning i det sidste Aar og har al Udsigt til at blive en dundrende Underskudsforretning ogsaa i indeværende Regnskabsaar.

Se, det er, hvad der er *ofret* fra Landbruget, fra det danske Erhvervssamfunds Side for at opretholde denne udenrigsministerielle Fiktion: at naar vi ikke mekanisk fulgte Sterling-Pariteten, vilde vi risikere at lide stor toldpolitisk Skade paa det engelske Marked. Vi har lidt stor toldpolitisk Skade til Trods for, at vi har fulgt denne mekaniske Valutapolitik. Der er ikke Antydning af, at England har paa-skønnet det, og jeg forstaa det i og for sig saa godt, for det har nemlig ikke nogen erhvervsøkonomisk Interesse for England, at vi har gjort dette, og dernæst fordi de erhvervsøkonomiske Interesser, som er bestemmende for England, er, som jeg sagde det sidst, store Rigsinteresser, nationalpolitiske Interesser. Det er en helt ny toldhistorisk Fase, som er indledet i den engelske Politik, som det var det i 1840erne, da man i England forlod det gamle Korntoldssystem og gik over til Frihandel. Det er en helt ny Fase, og den bliver saa sandelig i det store og hele ikke ændret, fordi vi her i Landet fører henholdsvis 18,16- og 19,29-Politik. Nej, skulde der komme en Ændring, som kunde betyde noget for den danske Landbrugseksport, maatte det være en Betingelse, at vi traktatmæssigt — og ikke ved at pege paa, at et midlertidigt eksisterende Valutakontor administrativt søger at lede nogen Handel over til England — kunde give England toldpolitiske industrielle Indrømmelser i saa stort Omfang og af saa varig Karakter, at England overfor sine Dominions kunde sige: Dette betyder saa meget for engelsk Eksport, at her er Grund til at fare med Lempe og gøre Indrømmelser overfor Danmark.

Men jeg spørger den højtærede Udenrigsminister: Tror han, at det selv med en Præferencetraktat vilde være muligt uden at skade den bestaaende danske Hjemmeindustri i større eller mindre Grad — og den skulde jo nødig lide Afbræk, den har jo Vanskeligheder nok med den Arbejdsløshed, vi har under de nuværende Verdensforhold — at opnaa væsentlige toldpolitiske Indrømmelser for den danske Landbrugseksport i England? Og selv i saa Fald, tror han saa, at disse Indrømmelser fra dansk Side vilde være tilstrækkelig store til at opnaa saadanne Fordele for Landbrugseksporten, at de opvejer de Milliontab, som Landbruget lider